

(Φιλίππου.) Ἀπουλ. (Καλημ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Κρήτ. Μακεδ. (Μελέν. Μπάλτζ.) Πελοπν. (Ἀρκαδ. Λακων. Μάν.) Σέριφ. κ. ἀ.: Τρέχω γρήγορα γιατί ἀγωνιῶμαι Ἀρκαδ. Ἀγωνιέμαι νὰ φύγω Μάν. Ἀγωνίζου νὰ φτάξης γλήγορα Κρήτ. Ἀγώνεια νὰ τελειώσης (προτροπή πρὸς τὸν ἐργαζόμενον) Μακεδ. Ἀγουνιῶμι, τί με παρακινᾷς; αὐτόθ. Νὰ μὴν ἀγωνιέσαι, βολικὰ βολικὰ (σιγὰ σιγὰ) Σέριφ. Ἀσμ.

Νύφη μου, τί ὀρδινιάζεσαι, νύφη μου, τί ἀγωνιέσαι; (ὀρδινιάζεσαι = παρασκευάζεσαι) Μάν. 3) Ἡ προστ. ἀγώνεια ἐπιρρηματ., ταχέως, δρομέως, βιαστικά Θεσσ. Μακεδ.: Ἀγώνεια ἀγώνεια Θεσσ. Πβ. ἀγωνιστά.

ἀγώνισι ἢ, Σέριφ.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. ἀγώνισις.

Σπουδή, βία: Ἀπὸ τὴν ἀγώνισί μου δὲ γροῖκου (ἀπὸ τὴν βίαν μου δὲν ἤκουον).

ἀγωνιστά ἐπίρρ. Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. ἀγωνιστός.

Ἐπειγόντως, ταχέως: Κάμε ἀγωνιστά. Συνών. φρ. κάνε γρήγορα (ιδ. γρήγορα). Πβ. ἀγώνεια (ιδ. ἀγωνίζομαι 3).

ἀγωνιστής ὁ, λόγ. κοιν.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. ἀγωνιστής.

Ὁ μετασχὼν τῶν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἡ τμήματος αὐτοῦ ἀγώνων καὶ μάλιστα τῆς μεγάλης τοῦ 1821 Ἐπαναστάσεως: Εἶναι ἀγωνιστής τοῦ 21 - τοῦ 66 - τοῦ 78 κοιν.

ἀγώρα ἢ, Ἡπ. Σῦρ. (Ἐρμούπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγώρι κατὰ τὸ θυγατέρα, κωπέλλα.

1) Νεᾶνις, κοράσιον Ἡπ.: Ἀσμ.

Ἐμπᾶτ', ἀγῶρες, 'ς τὸ χορὸ νὰ μάθετε τραγούδια.

Συνών. ἀγορίτσα, ἀγώρω 2. Ἡ λ. καὶ ὡς κύριον ὄν. Μακεδ. 2) Ἀρρεν παιδίον, ἀγώρι, συνήθως θωπευτικῶς ἐν προσφωνήσῃ πρὸς παῖδα ἄρρενα Σῦρ. (Ἐρμούπ.): Ἐλ', ἀγώρα μου! Συνών. ἀγορίνα 2.

ἀγοράκι τό, κοιν.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀγώρι.

Μικρὸν ἄρρεν παιδίον, μικρὸν ἀγώρι κοιν.: Ἐχει δὲ ἀγοράκια χαριτωμένα. Τῆς πέθανε τὸ ἀγοράκι της. Ἐλ', ἀγοράκι μου! (θωπευτικῶς) κοιν. Συνών. ἀγορέλλι, *ἀγορόπουλλο, ἀγορούδι.

ἀγορέλλι τό, Ἰων. (Σόκ.) ἀγουρέλλ' Κυδων.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀγώρι.

Μικρὸν ἄρρεν παιδίον, μικρὸν ἀγώρι ἔνθ' ἀν.: Συνών. ιδ. ἐν λ. ἀγοράκι.

ἀγορήσιος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀγορήσιους Λέσβ. ἀγορήσου Σάμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγώρι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ήσιος.

Ὁ ἀνήκων ἢ ἀρμόζων εἰς παῖδα ἄρρενα ἔνθ' ἀν.: Σκουλειὸ ἀγορήσιου Λέσβ. Ἀγορήσου σκουλειὸ Σάμ. Ἀγορήσου παντιλόν' αὐτόθ. Συνών. ἀγορίστικος, ἀγορίτικος.

ἀγώρι τό, ἀγώριν Πόντ. (Κερασ. Οἰν. κ. ἀ.) ἀγώρι κοιν. ἀγώρ' Β.Εὔβ. Θράκ. (Κομοτ. Μάδυτ.) Καππ. κ. ἀ. ἀγούρι Πόντ. (Κερασ.) ἀγούρι Βιθυν. (Προῦς.) Πόντ. (Χαλδ.) ἀγούρ' Πόντ. (Ἀργυρόπ. Κοτύωρ. Ὀφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἀ.) ἀιγώρ' Μακεδ. (Γιδ.) ἀγώρι Κρήτ. (Βιάνν.)

Τὸ μεσν. οὐσ. ἀγώριν.

1) Νεανίας, ἔφηβος Θράκ. Πβ. ἄγουρος Β 1. 2) Ἀρρεν παιδίον κοιν. καὶ Καππ. Πόντ. (Ἀργυρόπ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἰν. Ὀφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἀ.): Ἐχει πέντε παιδιά, τρία ἀγώρια καὶ δύο κορίτσια. Αὐτὸ τὸ ἀγώρι εἶναι πολὺ φρόνιμο. Ἐλ', ἀγώρι μου! (θωπευτικῶς) κοιν. Ἐφτά παντρεῖες ἔχω καμωμένες, πέντε φηλυκὲς καὶ δύο ἀγώρια (παντρεῖες = γεννήσεις) Κίμωλ. Ἐδεῖ δύο ἀγώρια καὶ τρία κορίτσια Πόντ. (Κερασ. κ. ἀ.) Ἡ μάννα μ' ἔπαισεν κ' ἐποίκεν ἀγούρ' (ἔπαισεν = ἐγέννησεν) Χαλδ. || Φρ. Καὶ εἰς ἀγώρι! (εὐχὴ ἐπὶ γεννήσῃ θήλεος τέκνου) σύνηθ. || Ἀσμ.

Ντ' ἐποίκεν ἢ ξενίτοις; — Ὀλόχρυσον ἀγούρι Χαλδ. Διὰ τὴν σημ. πβ. Γαδάρ. διήγ. στ. 264 (ἐκδ. Wagner σ. 131) «κι ὡσάν παιδιά της τά βλεπε, ἀγώρι καὶ κορίτσι». Συνών. ἄγουρος Β 3. 3) Ἀρρεν νεογνὸν ζῴου Θράκ. (Μάδυτ.) 4) Κόρη ἔχουσα ἡθος ἄρρενος Σάμ. κ. ἀ. Συνών. ιδ. ἐν λ. ἀγορίνα 1. 5) Συνήθ. ἐν τῷ πληθ. οἱ μεταξοσκώληκες Λέσβ.: Τ' ἀγώρια δουδονιάσαν. Πβ. πονύλλα κίδα. 6) Ἐπιθετ. ἄρσενικὸς Πόντ. (Κερασ. Χαλδ.): Ἐεῖς ἀγούριν παιδίν; - Ἀγούριν παιδίν κ' ἔχω Κερασ. Διὰ τὴν σημ. πβ. Πρόδρομ. 4,42 (ἐκδ. Hesselting-Pernot) «ἂν ἔχω γείτονα τινα καὶ ἔχει παιδὶν ἀγώριν». Πβ. ἀγοροπαίδιν.

ἀγορίνα ἢ, Θράκ. (Σαρεκκλ. Σηλυβρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγώρι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίνα. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. ἀδερφὸς - ἀδερφίνα, κόρη - κορίνα κττ.

1) Νεᾶνις ἔχουσα ἡθος, τρόπους νεανίου Θράκ. (Σαρεκκλ.): Ποῦ ἦσον, μωρὴ ἀγορίνα; (ποῦ ἐγύριζες ἔξω, ὅπως οἱ νέοι;) Σαρεκκλ. Συνών. ἀγώρι 4, ἀγοροκόριτσο 1, ἀγοροῦ, ἀγώρω 1. Πβ. ἀντράγουρος, ἀντροκόριτσο, ἀντροκώπελλο. 2) Ἀρρεν παιδίον, ἀγώρι, συνήθως θωπευτικῶς ἐν προσφωνήσῃ πρὸς παῖδα ἄρρενα Θράκ. (Σηλυβρ.): Ἀγορίνα μου! Συνών. ἀγώρα 2.

ἀγορίστικος ἐπίθ. Ἀνδρ. Θήρ. Σῦρ. Τήν. κ. ἀ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγώρι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίστικος.

Ὁ ἀνήκων, ἀρμόζων εἰς παῖδα ἄρρενα ἔνθ' ἀν.: Ἀγορίστικα παιχνίδια - παπούτσια κττ. Σῦρ. Αὐτὸ τὸ κορίτσι ἔχει ἀγορίστικη μιλιὰ αὐτόθ. Συνών. ἀγορήσιος, ἀγορίτικος.

ἀγορίτικος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀγορίτους Α.Ρουμελ. (Φιλίππου.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγώρι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίτικος.

Ἀγορίστικος, ὁ ιδ.: Ἀγορίτου σκουλειό.

ἀγορίτσα ἢ, Πελοπν. (Ἀρκαδ. Καλάβρυτ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγώρι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίτσα.

Κόρη, νεᾶνις ἔνθ' ἀν. Συνών. ἀγώρα 1, ἀγώρω 2. Ἡ λ. καὶ ὡς κύριον ὄν. Θεσσ. (Καρδίτσα.) Θράκ.

